

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

med loven. Jeg er tilbøjelig til at give min forgænger, hr. Niels Matthiasen, ret i, at det ville være lettere for et radioråd med et politisk element at afvise pression af ikke-politisk karakter, og det er bedre, hvis der skulle være tale om politiske pressionsforsøg, at de da udspiller sig for åbent tæppe fremfor i det skjulte, sådan som man jo kunne risikere, hvis rådet var såkaldt upolitisk.

Et af de punkter, der er taget frem, skal jeg kommentere lidt nærmere, nemlig de amtslige programråd, som er omtalt i lovens § 11. Her er forholdet jo det, at det er amtsrådene selv, der bestemmer størrelsen og sammensætningen af disse råd, og de kan sikkert blive talmæssigt stærkt varierende.

Jeg forstår godt, at man fra amtsrådets side og fra Amtsrådsforenings side kan føle en vis usikkerhed ved afgørelsen af, hvordan programrådene bør sammensættes, men jeg kan ikke se, at denne usikkerhed begrundes, at man skulle udskyde lovens ikrafttræden. Jeg kan oplyse, at jeg har aftalt møde med Amtsrådsforeningen med henblik på nærmere at drøfte programrådenes opgaver, både deres sammensætning og deres kompetence — denne drøftelse vil ske på et møde, hvor også radiorådet er repræsenteret. Jeg tror, man alt i alt må sige, at der i perioden frem til lovens revision, der, som jeg før nævnte, skal finde sted i 1977-78, nok vil tegne sig et billede af disse lokale programråd og deres rolle i forhold til Danmarks radio.

Endelig nævner hr. K. Helveg Petersen, at med en styrelse på 26 medlemmer skulle det ikke være muligt at få en effektiv ledelse af Danmarks radio. Jeg skal hertil blot sige, at rådet har jo hele tiden været ret stort. Det er ikke den voldsomme talmæssige udvidelse, der er tale om, og rådet har været i stand til at fungere og træffe beslutninger. Man har jo også arbejdet med et mindre forretningsudvalg. Jeg ser altså ikke så sort på fremtiden som hr. K. Helveg Petersen. Men meget vil jo afhænge af, at rådets medlem-

mer, sådan som forudsætningen er, selv ser det som deres hovedopgave at beskæftige sig med principper og ikke med detaljer, som forretningsudvalg og driftsledelse skal tage sig af.

Sammenfattende vil jeg sige, at der i juni måned sidste år var bred tilslutning til at vedtage den nugældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, fordi den indeholder en række værdifulde nydannelser, hvoraf jeg blot skal nævne en mere udførlig formålsbestemmelse for Danmarks radio, bestemmelserne om medarbejderrepræsentation i radiorådet, sammensmeltning af radioråd og programudvalg samt indførelsen af et klageorgan, radionævnet, og — ikke at forglemme — muligheden for lokal forsøgsvirksomhed med kabelradio og -tv, og det vil derfor efter min opfattelse være forkert at udsætte radiolovens ikrafttræden. Jeg kan derfor ikke give min tilslutning til hr. K. Helveg Petersens forslag.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for, hvad jeg anser for at være en klar afvisning af den såkaldte frie konkurrence i æteren, og for, hvad jeg opfattede som en klar afvisning af, at radio og fjernsyn skulle baseres på indtægter fra reklamevirksomhed.

Ministeren bruger ligesom forslagsstillerne ordet „monopol“, og ordet monopol har jo en noget odios klang, fordi monopoler kan misbruges. Jeg mener, at det kan diskuteres, om det er rigtigt at bruge ordet monopol i forbindelse med Danmarks radio. Forslaget er som nævnt baseret på, at der er tale om et monopol, og at det skulle være til en betydelig fordel for samfundet, hvis monopollet blev ophævet, men ser man på realiteterne i sagen, så er det svært at kalde det et egentligt monopol. Det er jo ikke sådan, at der sidder en enkelt mand, en enkelt direktør eller en enkelt bestyrelse og træffer afgørelser om, hvilke programmer vi skal have, og hvilket indhold disse programmer skal have. Vi har flere teatre i huset, vi har flere underholdningsafdelinger, vi har flere ny-